

[Fibiger.]

lænderne, har det jo ingen betydning med hensyn til uddannelsen. Jeg synes, man skulle tage denne sag under meget alvorlig overvejelse, sådan som de økonomiske forhold er i øjeblikket. Hvad angår hjemmevernet, er de 28 000 kr., som den foreslåede istandsættelse vil andrage, et så ringe beløb, at man må kunne vente, at staten under hensyn til det frivillige arbejde, hjemmevernet udfører, vil ofre dette ringe beløb, for at hjemmevernet kan få tålelige forhold.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*): Jeg bemærkede med interesse den flothed, som det ærede medlem gav udtryk for; jeg håber, den vil holde sig til den dag, regningen præsenteres og skal betales.

Må jeg så iøvrigt sige, at jeg med fornøjelse skal gøre forsøg på at få finansministeren med til en besigtigelse deroppe, men når jeg ville foretage en besigtigelse, var det jo ikke for bare at få lejlighed til en rejse, men det var for at få en realitetsbehandling af problemet, hvad jeg, efter at jeg havde været minister, forsøgte at bevæge den da siddende regering til. Derfor har jeg en vis interesse i på den givne foranledning at se nærmere på hele dette problem. Det er jo nemt at stille forslag om både ditten og datten uden at have undersøgt tilstrækkeligt, hvad der er mulighed for.

Det ærede medlem interesserer sig jo også for Hanstholm havn. Et par af bygningerne sorterer under vandbygningsvæsenet, og to af dem står for tiden tomme, såvidt jeg ved — det siger jeg med forbehold, idet vandbygningsvæsenet ikke sorterer under forsvarsministeriet. De står tomme — her må jeg igen tage forbehold, fordi vandbygningsvæsenet sorterer under et andet ministerium — fordi man bl. a. er bekendt med, at det ærede medlem hr. Fibiger og andre interesserer sig for havnespørgsmålet i Hanstholm, og hvis man skal i gang med en løsning af dette, kan man eventuelt få brug for nogle barakbygninger

til de arbejdere, som skal beskæftiges med havneanlægget. Hvorvidt der, inden afgørelsen derom falder, kan træffes en afgørelse om anvendelse af disse bygninger, kan jeg ikke sige noget om, det må afgøres af ministeriet for offentlige arbejder. Men hvad angår de bygninger, som sorterer under forsvarsministeriet, er der — som det fremgik af de oplysninger, jeg har givet her — i vid udstrækning truffet foranstaltninger til, at bygningerne og ligeledes barakanlæggene kan blive brugt. Hvorvidt vi kan anvende dem på anden måde i den kommende tid, tør jeg ikke på nærværende tidspunkt tage stilling til. Men jeg er som sagt villig til ved lejlighed sammen med mine rådgivere at undersøge nærmere, om der er mulighed for en anvendelse som den, det ærede medlem har peget på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Edel Saunte* til justitsministeren.

Vil justitsministeren tage initiativet til en ændring af retsplejelovens § 495, således at gennemførelse af domme og kendelser m. v. vedrørende udlevering af børn kommer til at ske på anden måde end ved fogeden?

Edel Saunte: Offentligheden opskræmmes af og til af avisartikler om fagedforretninger, ved hvilke børn udleveres enten endeligt til den af forældrene, som skal have forældremyndigheden, eller til besøg. Det må erkendes, at nogle af disse beretninger er ret dramatisk prægede og måske skyder over målet, men vi, der arbejder med sagerne, ved, at de ofte er overordentlig triste. Det gør et meget dybt indtryk på børn at opleve en sådan fagedforretning. I mange tilfælde må fogeden eller de, der bistår ham, rent korporligt slæbe børnene, som stritter imod alt, hvad de kan, ind i en vogn.

Jeg tror, at vi i Danmark har en meget uheldig fremgangsmåde, og at det vil være muligt at finde en anden. Den direkte faged-